

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської филології на тему:
Прислів'я і приказки як об'єкт фразеології в корейських казках

Студентки групи Кор27-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська
Маслій Сабріни Кадірівни

Науковий керівник:
Євенко Дар'я Сергіївна
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ-2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК ОБ’ЄКТ НАУКОВОГО	
ДОСЛІДЖЕННЯ.....	5
1.1. Визначення поняття фразеологізмів, їх класифікація.....	5
1.2. Дослідження фразеологізмів у працях науковців.....	10
Висновки до Розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2. ПРИСЛІВ’Я ТА ПРИКАЗКИ НА СТОРІНКАХ	
КОРЕЙСЬКИХ КАЗОК.....	16
2.1. Прислів’я у корейських казках.....	16
2.2. Приказки як складова корейської казки.....	21
Висновки до Розділу 2.....	25
ВИСНОВКИ.....	26
АНОТАЦІЯ.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	30

ВСТУП

Фразеологізм – це вислів, у якому завжди присутній менталітет нації, її світосприйняття, її культури — її обличчя. Мова — особливий код менталітету, механізми, закономірності кодування і дешифровки якого передаються від покоління до покоління. Досвід історичного, культурного, духовно-морального і розвитку нації кодується системою концептів, що складають фразеологічні одиниці. Фразеологічні одиниці, виконуючи функції знаків «мови» культури, не тільки виражають, але й формують культурну самосвідомість етносів.

В останні десятиліття лінгвісти все частіше звертаються до досліджень фразеологічних одиниць з національно-культурної точки зору, що дозволяє проаналізувати, з одного боку, найрізноманітніші системні зв'язки в мові, а з іншого — виявити особливості культур носіїв досліджуваної мови, щоб розкрити загальні та специфічні характеристики національних особливостей.

В корейській народній творчості можна простежити наявність значної кількості прислів'їв та приказок, що відносяться до фразеологічних одиниць та відображають культурні та духовні вірування народу.

Дослідження фразеологічних одиниць представлені у роботах таких авторів як Т. Доценко, Л. Г. Скрипник, В. Д. Ужченко. А серед зарубіжних науковців та мовознавців, що звертали увагу на проблеми дослідження фразеологічних одиниць, були Ш. Баллі, Р. Арнц, Дж. С. Гейл, Такахасі Аккіра, І Хун Джон, Сон Нак Пом, І Гі Мун, Ян Дон Хві.

Актуальність даного дослідження полягає у потребі більш глибоко теоретично та практично дослідити фразеологічні одиниці та використання їх як засобів художньої виразності у казках. Дослідження фразеологізмів є необхідним для вивчення культури та мови народів. Аналізуючи їх структуру, походження та лексику, можна краще зрозуміти культуру та особливості Кореї та корейської мови. За допомогою дослідження мовних засобів у фразеологічних одиницях можна визначити закладені символи та їх значення, виявити умови виникнення фразеологізму, що покращить наві

чки розуміння та використання в мові. Оскільки мова постійно розвивається, необхідність досліджувати та аналізувати фразеологізми завжди залишається актуальною.

Об'єктом дослідження є фразеологічні одиниці корейської мови

Предметом дослідження є прислів'я, приказки у казках корейської мови.

Мета курсової роботи полягає в дослідженні прислів'їв та приказок як об'єкту фразеології в корейських казках.

Матеріал дослідження становлять корейські народні казки, де було визначено прислів'я та приказки, в кількості 24 одиниці.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- ознайомитися із поняттям фразеологізму та його ознак;
- дослідити фразеологізми у працях науковців;
- проаналізувати прислів'я у корейських казках;
- розглянути приказки як складову корейської казки;
- на основі дослідження зробити ґрунтовні висновки.

При виконанні даного дослідження були використані такі **методи дослідження** як проблемно-тематичний — під час вибору теми дослідження та розгляду основних питань. Завдяки описовому методу було визначено прислів'я та приказки у казках та описано їх значення. Бібліографічний метод використовувався під час укладання списку літератури.

Наукова новизна полягає в аналізі корейських казок та виокремлені в них прислів'їв та приказок, що відображають життя та вірування корейського народу.

Практичне значення полягає в тому, що результати даної роботи можна використовувати у науковій діяльності, під час написання монографій та статей з даної теми.

РОЗДІЛ 1. ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Фразеологізми дуже важливі для нашого розуміння мови, оскільки вони необхідні для точного вираження наших думок та почуттів, а також для уникнення непорозумінь між співрозмовниками. А оскільки вивчення мови це і вивчення культури народу, що спілкується цією мовою, виникла проблема взаємозв'язку мови, культури, етносу та людської особистості. Вирішення цієї проблеми потребувало пояснень лінгвістичними дослідженнями таким явищам, як фразеологізми.

1.1 Визначення поняття фразеологізмів, їх класифікація

Фразеологія порівняно молода галузь в українському мовознавстві (виділилася з кінця 40-х років ХХ століття), але сьогодні відомі фразеологи розробили різні аспекти цієї дисципліни (Г.М.Удовиченко, Л.Г.Скрипник, М.А.Жовтобрюх, Ф.П.Медведєв, В.Д.Ужченко, Ю.Ф.Прадід).

Українська фразеологія вивчається у синхронному і діахронному планах. Сучасна наука фразеологія за об'єкт вивчення має стійкі вислови, їх семантику, структуру, походження, роль у мові, взаємозв'язок з іншими мовними одиницями.

Вона найтісніше пов'язана з лексичною системою (зі словом як предметом вивчення лексикології), із синтаксисом (словосполучення і речення). Фразеологізми, з одного боку, мають ознаки, спільні з цими одиницями мови, а з другого — відрізняються від них (Алефіренко М.Ф, 1987).

Тому, під поняттям фразеологізму прийнято трактувати лексико-граматичну єдність двох чи більше слів, граматично організованих у вигляді словосполучення, сполучення слів чи речення, що має специфічне значення і постійний, відтворюваний за традицією склад компонентів, які втратили лексичну самостійність.

Так, дослідник Ш.Баллі чітко виокремлює дві групи ознак фразеологізмів: зовнішні (форма виразів) та внутрішні (відповідність між формою та думкою). Щодо зовнішніх, то вчений розрізняє наступні:

- 1) група складається із декількох слів, розділених письмово;
- 2) ці слова розташовані у незмінному порядку і не можуть бути розділеними іншими словами;
- 3) жодне із слів групи не може бути заміщеним іншим словом.

Аналізуючи ці ознаки, Ш.Баллі приходять до висновку, що вони не можуть бути досконалими й остаточними для визначення фразеологізму. Головними є, на думку вченого, внутрішні ознаки, головною із яких є «еквівалентність із простим словом», тобто можливість замінити вираз одним словом (Васильчук Л., 2009).

Протилежної точки зору дотримується А.Г.Назарян, який спростовує теорію еквівалентності фразеологізму слову, висловлюючи наступні аргументи:

- змістовна структура ФО є складнішою змістовної структури слова, особливо у плані конотацій;
- функцію певного члена речення може виконувати не лише фразеологічне, але й вільне словосполучення;
- ігнорування семантичних відмінностей між фразеологізмом та словом (більша складність змістової структури фразеологізму порівняно зі словом);
- різне функціональне призначення фразеологізму та слова у мові.

На підставі цих аргументів вчений пропонує замість терміну «еквівалентність» вживати термін «співвіднесеність» слова та фразеологізму. Також серед важливих ознак фразеологічної групи Ш.Баллі називає «наявність архаїзму у виразі».

Під цим терміном вчений розуміє не лише застарілі слова, але й, зокрема, синтаксичні конструкції, які не вживаються в сучасній мові, так звані «archaïsmes de syntaxe». Як зазначає Ш.Баллі, це явище не є притаманним для усіх випадків, але має велике значення для характеристики фразеологізмів.

В літературі можна знайти термін «термін-фразема» — це термінологічні словосполучення, створені лексико-синтаксичним способом і утворені за моделями, які існують у мові. О.І.Павлова дає наступне визначення: «термініфраземи — це семантично цілісні сполучення двох чи більше слів, пов'язаних відношеннями підрядності» (Алефіренко М.Ф, 1987).

Р.Арнц та Х.Піхт виділяють фразеологію фахових мов (fachsprachliche Phraseologie). Вони зважають на те, що слова фахових мов, особливо іменники, не можуть використовуватися ізольовано, вони завжди спостерігаються у певному оточенні.

Вибір правильних дієслів, прийменників, які вживаються з певними іменниками-термінами у фахових текстах, може викликати певні труднощі. Такі специфічні словосполучення Р.Арнц та Х.Піхт називають фаховими зворотами (Fachwendungen) або фаховими фразами (Fachphrasen) і дають їм наступне визначення: «Фаховий зворот — це результат синтаксичного зв'язку принаймні двох елементів фахової мови для вираження фахового змісту, внутрішня когерентність яких базується на понятійній сполучуваності».

Звідси вчені виводять формулювання терміну «фразеологія» у межах термінології: фразеологія — це сукупність фахових зворотів фахової мови, а також за аналогією з «термінологією» — систематичне використання фахових зворотів (Алефіренко М.Ф, 1987).

Як видно із попередніх визначень, німецькі науковці розуміють поняття «фразеологія» (у межах термінознавства) дещо по-іншому, ніж вітчизняні вчені: для них до фразеології відносяться будь-які словосполучення, які мають обмежену сполучуваність.

Словосполучення в цілому бувають вільними та зв'язаними. Вільні словосполучення утворюються в процесі мовлення; зв'язані словосполучення не утворюються в процесі мовлення, а вносяться у мовлення в готовому вигляді. До таких словосполучень відносять фразеологізми.

С.Г.Тер-Мінасова наводить наступну класифікацію фразеологічних одиниць, утворених за типом «прикметник + іменник»:

- «власне ідіоми», які базуються на переносі значення, на метафорі, яка ясно усвідомлюється мовцем;
- традиційні стійкі словосполучення, або кліше: характеризуються відсутністю цільності номінації — їх загальне значення виводиться із значень утворюючих їх компонентів;
- складені полілексемні терміни.

Характерними рисами фразеологічних одиниць С.Г.Тер-Мінасова називає стійкість, стабільність, «крупноблочність». Отже, С.Г.Тер-Мінасова відносить певний тип термінів (складені полілексемні) до фразеологізмів (Васильчук Л., 2009).

А.І.Єфімов відносив до фразеології цілий спектр одиниць, включаючи звороти науково-термінологічного характеру, що критикував О.В.Кунін. С.В.Семчинський зазначає, що фразеологізми та складені терміни, не будучи особливим типом основних мовних одиниць (вони збігаються з словосполученнями, а іноді й з реченнями), утворюють проміжну систему лексичних многочленів, які за своєю будовою належать до синтаксичної системи, а за умовами функціонування характеризуються як величини семантичної системи мови (Лобач В., 2004).

За генетичною класифікацією фразеологізмів Л.А.Булаховського, професіоналізми, які набули метафоричного вживання, є однією із груп, що увійшли до розряду фразеологізмів. В.І. Кодухов протиставляє фразеологізми складеним найменуванням та термінам.

Єдину відмінність між ними він бачить в емоційно-образному смислі, який притаманний першим і відсутній у других. Звичайно, вчений вказує також на різну сферу вживання цих двох видів одиниць:

- фразеологізми притаманні усному та письмовому мовленню, мові художньої літератури;
- складені найменування зустрічаються в самих різних термінологіях (Лобач В., 2004).

До фразеологізмів відносять безобразні сполуки, яким, незважаючи на відсутність образного переосмислення, притаманна фразеологічність. В.М.Мокієнко

вважає, що нарізно оформленість та експресивність в даному випадку відіграють вирішальну роль при віднесенні таких сполук до фразеологізмів.

Особливо наголошує вчений на експресивності як критерії, що допомагає відрізнити фразеологічні одиниці від не фразеологізмів.

У корейському мовознавстві існує декілька класифікацій за джерелами походжень фразеологізмів. Так, на думку Хо Сока (허석) корейські фразеологізми можна поділити:

- на питоми корейські (고유어계 관용구),
- фразеологізми китайського походження (한자어계 관용구) та інші (Лобач В., 2004).

Кім Хесук (김혜숙) у своїй дисертації виділяє три типи:

- суто корейські фразеологізми;
- фразеологізми китайського походження;
- запозичені фразеологізми (외래어 관용 표현) (Жила В., 2014).

Мун Ким-хьон (문금현) також виділяє декілька груп фразеологізмів на основі їх походження, але ця класифікація у згаданого автора не є домінуючою:

- питоми корейські ФО;
- питоми корейські і ФО китайського походження (고유어-한자어);
- ФО китайського походження;
- питоми корейські і запозичені ФО (고유어-외래어) (Жила В., 2014).

Безперечно, мові науки властива нейтралізація елементів емоційнооцінного плану. Загалом емоційність не притаманна мові науки, однак можлива залежно від характеру наукового твору. Так, суспільні науки більш схильні до емоційного викладу, ніж технічні. Основним завданням мови науки є максимально зрозуміла та точна передача інформації, що найкраще досягається без використання емоційних засобів.

Крім того, А.А.Брагіна пише, що в семантичній структурі терміна існують компоненти, які відображають конотативні нашарування різного походження. Мова

йде про те, що терміни, будучи частиною природної мови людини, функціонують у мові як звичайні слова – знаходяться під впливом контексту та ситуації, вступають у синонімічні зв'язки, розвивають багатозначність, виявляють свою внутрішню форму та тим самим проявляють свою образність та експресивність.

1.2. Дослідження фразеологізмів у працях науковців

Першими, хто зацікавився вивченням прислів'їв, є дослідники зі школи Сірхак, заснованої вченим Хун Ман Чонгом. У 17 столітті вони опублікували перший збірник прислів'їв «순오지», в якому зібрано близько 1300 прислів'їв, що пояснюють їх значення. Цю книгу можна вважати самим великим і багатим мовним матеріалом свого часу. У першій половині 18 століття він продовжував вивчати прислів'я. Він опублікував збірку «Сто висловів 백언해».

На початку XIX століття дослідник І Док Му (이덕무) видає нову збірку, що має назву «이담속 찬(Идамсокчхан)», усі прислів'я написані ханмунною лексикою. Автор наступної книжки Мі Сан Ін (미상인) взяв за основу збірку «Сто прислів'їв» і надрукував нову “동언해”, в якій було представлено вже 425 прислів'їв.

Важливою віхою в розвитку корейської пареміології і фразеології стало видання збірки прислів'їв Чон Як Ен. Лінгвіст представив і переклав прислів'я, які були актуальні за часів китайської династії Мін, і інтерпретував кожен одиницю.

Ще в 20 столітті дослідник продовжував займатися прислів'ями і опублікував новий збірник, в якому представив оригінальні прислів'я (китайською мовою). У 1922 році Кім Сан Ік (김상익) зібрав у свої книзі «조선속담 (Чосонсоктам)» понад 1500 прислів'їв. Перший словник прислів'їв «조선속담» вийшов 1940 року.

Автори Кім Са Йоп (김사엽) та Пан Чон Хьон (방종현) уперше подали найбільшу кількість прислів'їв (понад 3 тисячі одиниць) та всі вирази надруковані вже корейським алфавітом хангиль.

Корейські прислів'я також привертали увагу науковців багатьох країн. Дослідження історії корейського фольклору цікаво подано в журналі «Korea Repository», який видавався англійською мовою в Сеулі в останнє десятиліття XIX століття. В окремих випусках цього журналу Х.Б.Альберт і Е.Б.Лендіс надрукували близько двохсот прислів'їв (Васильчук Л., 2009).

У 1916 році американський дослідник Дж.С.Гейл опублікував збірку корейських прислів'їв «사과지남», в якій міститься близько 200 одиниць, що перекладені англійською мовою. Серед японських учених корейські прислів'я також викликають інтерес.

У 1910 році з'явилася збірка прислів'їв у перекладі японською мовою, автором якої є Такахасі Аккіра. І 1914 року видано збірку «Корейські прислів'я і приказки з розповідями», котру уклав Такахасі Тору. Ця книжка містила близько тисячі корейських висловлювань у перекладі теж японською мовою.

Наступні вчені внесли свій внесок у розвиток теорії фразеології корейської мови: Но Су Рьон (노수련, 1936), І Хун Джон (이훈중, 1961), І Гі Мун (이기문, 1962), Кім Джон Тек (김종택, 1971), Кім Мун Чхан (김문창, 1974), Хван Хі Йон (황회영, 1978) та ін.

У 1962 році лінгвіст І Гі Мун (이기문) у книзі «Вивчення прислів'їв» виділив у самостійну лінгвістичну науку пареміологію, до складу якої відніс і фразеологізми. У 1966 році корейський мовознавець Кім Мун Чхан (김문창) дав свій термін фразеологізмам 속어 — це стале, нероздільне сполучення двох або більше слів, що мають особливу синтаксичну структуру.

Здебільшого він вивчав фразеологізми з соматичним компонентом «рука». Уперше вчений розмежував «широке» та «вузьке» розуміння фразеології. Кім Мун Чхан був прихильником «вузького» розуміння, виділив два розділи мовознавства: фразеологію, до якої відніс лише фразеологізми, та пареміологію — прислів'я, приказки, афоризми, загадки, метафору, заклики.

Помітні кроки до розв'язання теоретичних питань фразеології та семантичного аспекту фразеологічних одиниць було зроблено на початку 1970-х років.

Величезна заслуга у розробці цих проблем належить таким науковцям, як Кім Джон Тек (김중택, 1971), Кім Мун Чхан (김문창, 1974), Сон Нак Пом (손낙범, 1978), Кім Гю Шін (김규신, 1978), Ім Кьон Сун (임경순, 1979) та багатьом іншим.

У 1971 році з появою книги лінгвіста Кім Джон Тека “Вивчення ідіом” (이디엄 연구) почався новий етап становлення фразеології як самостійної лінгвістичної науки. Дослідження мовознавця дало поштовх до подальшого розвитку фразеології.

Кім Джон Тек назвав фразеологізм такими термінами 이디엄 / 관용어 та дав нове тлумачення фразеологізмам — це складне слово, словосполучення або речення, що має особливу синтаксичну структуру і за значенням схоже до слова, його компоненти мають узагальнено-переносне значення [12, с. 3].

Кім Джон Тек чітко визначив відмінність між фразеологізмом та словосполученням. Мовознавець намагався докладно проаналізувати фразеологізми, причини їх появ, типи, структуру та інше. Велику наукову цінність має фразеологічний словник, який вийшов 1978 року.

Автор Сон Нак Пом зібрав у цьому словнику більше 6000 фразеологізмів не лише активного, але й пасивного фонду. У словнику добре подано семантичну характеристику фразеологізмів. Але, на думку багатьох мовознавців, найбільшою і найбагатшою за мовним матеріалом збірка була видана у 1971 році.

Автор Лі О Рьон (이어령) зібрав не лише фразеологізми, але й прислів'я, приказки, просторіччя, метафори, складені слова, жаргонізми, афоризми тощо. Він переконливо довів, що фраземи та паремії є цінним надбанням народу і належить до культурної спадщини всього людства. До цього часу збірка вважається однією з найповніших. У кінці ХХ століття поступово активізувалися дослідження теорії фразеології.

У 80-ті роки було опубліковано багато праць, присвячених фразеології, укладено словники та збірки фразеологізмів. У 90-ті роки ХХ століття з'являються монографічні дослідження та дисертаційні праці. Можна виділити таких мовознавців: Кан Ві Гю (강위규, 1990), Кім Мун Чхан (김문창, 1990), Чхве Кьон Пон (최경봉, 1992), Лі Чон Чхоль (이종철, 1993), Хон Че Сон (홍재성, 1993).

Також у цей період вивчення фразеології набуває різних напрямів. Корейський лінгвіст Лі Сан Ог (이상억, 1993) досліджує проблему фразеологічного словника, Кім Пон Мо (김봉모, 1994) вивчає діалектичні фразеологізми, Джан Се Гьон (장세경, 1994) та Джан Гьон Хві (장경희, 1994) досліджують фразеологічні одиниці.

Якщо говорити про українських дослідників, то нас сторінках статті С.Козловського «Особливості перекладу корейських фразеологічних одиниць з компонентом 똥 на позначення процесів удобрювання землі українською мовою» автором було розглянуто фразеологічний масив корейської мови з компонентом 똥 на позначення процесів удобрювання землі. Проаналізовано первинну та вторинну номінації зазначених фразеологічних одиниць, можливості їхнього перекладу українською мовою у зв'язку із розбіжностями українського і корейського сільського господарства, що знайшло віддзеркалення у фразеології корейського народу.

У статті В.Жили «Основні джерела походження корейських фразеологізмів» автором визначено та прокласифіковано основні джерела походження фразеологічних одиниць. Розглянуто класифікації корейських мовознавців та подана власна.

Крім того, пареміолог Лім Су видав низку наукових статей, що стосуються корейських паремій. У 1982 році вийшла у світ книга «Корейські народні вислови», яка дала змогу читачеві докладніше ознайомитися з корейським фразеологічним фондом.

Висновки до Розділу 1

Отже, фразеологія, будучи молодією галуззю в українському мовознавстві, завдяки роботі відомих фразеологів має різні аспекти і вивчається у синхронному та діяхронному планах.

Під фразеологізмом ми розуміємо спеціальне значення, яке виражається лексико-граматичною єдністю двох або більше слів, розташованих в певному порядку. Цей склад має постійне значення та не може бути перетворений на окремі слова. На думку Ш. Баллі, головними ознаками фразеологізмів є «еквівалентність з простим словом» і «наявність архаїзмів у виразі».

На відміну від вітчизняних, німецькі вчені схильні вважати, що до фразеології відносяться будь-які словосполучення, що мають обмежену сполучуваність.

Словосполучення поділяються на вільні (ті, що утворюються в процесі говоріння) та зв'язні (ті, що вносяться у мовлення в готовому вигляді). До останніх і належать фразеологізми.

Безобразні сполуки, яким, незважаючи на відсутність образного переосмислення, притаманна фразеологічність, на думку В.М.Мокієнко, потребують експресивності, яка відіграє вирішальну роль при віднесенні таких сполук до фразеологізмів.

Хо Сок (허석) поділяє корейські фразеологізми можна на питомо корейські (고유어계 관용구) та фразеологізми китайського походження (한자어계 관용구), а Кім Хесук (김혜숙) додає ще третій тип – запозичені фразеологізми (외래어 관용 표현).

Зібрання прислів'їв та їх вивчення належить до важливих аспектів корейської культури та мови. Від початку XVII до початку XIX століття було опубліковано декілька збірок прислів'їв, які стали важливим джерелом мовної і культурної інформації для вчених та дослідників. Корейські прислів'я привертати увагу науковців багатьох країн, змушуючи поринати глибше у вивчення корейського фольклору.

Величезна заслуга у розробці дослідження фразеологізмів належить таким науковцям, як Кім Мун Чхан (김문창), якому належить розмежування розуміння фразеології на «широке» і «вузьке»; Кім Джон Тек (김종택), який дав поштовх до становлення фразеології як самостійної лінгвістичної науки; І О Рьон (이어령), який зібрав фразеологізми, прислів'я та, приказки, метафори, жаргонізми, афоризми та просторіччя у збірку, яка і до цього часу вважається однією з найповніших, Ім Кьон Сун (임경순, 1979) та багатьом іншим.

РОЗДІЛ 2. ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ НА СТОРІНКАХ КОРЕЙСЬКИХ КАЗОК

Фразеологізми, прислів'я та приказки — це невід'ємна частина культури народу. Казки ж є посередником, через який передається мудрість поколінь та моральні устої. Не виключенням є і корейські. Дослідження корейських казок і аналіз передумов виникнення тих чи інших сталих виразів чудовий спосіб, щоб краще зрозуміти мову та менталітет народу, що є дуже важливим при вивченні мови. Також, дослідження корейських фразеологізмів допоможе використовувати їх доречно та ефективно в повсякденному житті.

2.1. Прислів'я у корейських казках

У корейських казках можна зустріти значну кількість прислів'їв, котрі відображають культуру та устрій життя і вірування корейців. Так, наприклад, 미꾸라지 용 되다 [мікураджі йон тведа] — «Теля стало драконом». Так говорять про людину, яка піднялася, уявила себе пупом землі. В українській мові є відповідним аналог — «З бруду — в князі».

Обрання дракона ідеалом людських прагнень відбулося тому, що корейці свято вірили, що саме ця міфічна тварина рухає хмари та насилає на землю дощі, тумани та блискавки. Словом, має величезну владу. Невипадково короля шанували, як уособлення дракона, а сам престол називали тронем дракона.

Інший вислів: «Пробиратися через драконові ворота» означало зробити чиновницьку кар'єру. На річці Янцзи є місце під назвою «Драконова брама», де течія настільки сильна, що, кажуть, навіть риба, яка пододала його, стає драконом. Так що, заслужити похвалу, що ти пройшов Драконові ворота.

Ластівка. 제비 [джебі]. У народних казках ластівка є провісником гарних звісток. Але якось так вийшло, що сьогодні вона символізує людей, чий сенс життя — вештатися нічними клубами та фліртувати з жінками. При цьому намагаються не лише заманити їх у ліжко, а й виманити гроші.

Щітки-ластівки добре танцюють, вміють солодко щебетати компліменти. Вони модно одягнені, волосся прилизане бриоліном, словом, своєю чепуруватістю нагадують ластівок, чиї довгі розділені хвости, ну чим не смокінги, надають додаткової схожості між таким сортом людьми і птахами.

Зелена жаба. 청개구리 [чхонкегурі]. На це визначення заслуговують люди неслухняні і непередбачувані. У відомій корейській байці зелена жаба ніколи не слухалася своєї матері. Коли вона казала дитині рухатися на схід, вона йшла на захід. Замість півдня вибирала північ. На смертному одрі мати сказала: «Будь ласка, поховай мене в річці, але тільки не на пагорбі». Вона сказала так, бо знала, що все буде зроблено навпаки.

Але зелена жаба полінувалася влаштувати могилу на пагорбі і тому спорудила її прямо на березі біля водойми. Тобто було обрано найгірший варіант: жаба-мати не дарма турбувалася, що її могила буде зметена під час дощу. Так і сталося. Ось чому жаби сумно квакають перед дощем.

Наступне прислів'я 용쟁호투 [йондженхотху] — боротьба тигра та дракона говорить про боротьбу не так на життя, але в смерть. Досить часто можна зустріти дане прислів'я у корейських казках [28].

Жаба не пам'ятає, що вона була пуголовком — 개구리 올챙이 적 기억 못한다 [кегурі ольчхені чок кіок мот ханда]. Так говорять про гордовиту людину, яка досягла успіхів, але забула роки становлення, друзів, допомогу колег. Або про свекруху, яка не пам'ятає, що колись сама була невісткою.

Ще одне прислів'я про жабу — «жаба в колодязі» — 우물 안 개구리 [умуль ан кегурі]. Цим виразом ображали не лише селян, які нічого не бачили, крім свого села, ніде не бували (навіть у Сеулі!), а й взагалі всіх обмежених людей, які

ігнорують зовнішній світ. В українській мові можна зустріти аналог — «Далі свої криниці нічого не бачить» [32].

Пупок більше, ніж її живіт — 배 보다 배꼽이 더 크다 [пе пода пегобі то кхида]. Це добре висловити тому, хто дрібниці (чи своїй особистості) надає надто великого значення.

Голова вівці та собаче м'ясо. 양두구육 [янтугуюк]. Суть справи така: м'ясник вішає голову вівці зовні, але продає м'ясо собаки. Тобто безглуздо рекламує свій товар, оскільки баранина зовсім непопулярна у корейців. Це про людей, котрі не вміють подати ні себе, ні товар. Фраза прийшла з Китаю, де вона дуже поширена, оскільки китайці — незрівнянні майстри торгівлі.

Велика печінка (здулася печінка). 간이 크다/ 간이 부했다 [кані кхида/ кані пухетта]. Коли про людину говорять із подібною згадкою її внутрішнього органу, то мають на увазі її показну хоробрість. Як у байці Крилова, де Моська гавкає на слона. Або той, хто в бійці кричить — тримайте мене, інакше я вб'ю його.

Якщо хвіст довгий, то його обов'язково наступлять. 꼬리가 길면 밟힌다 [корігі кільмьон пальбхінда]. Коротше: «Багато наслідив — зловлять».

Якщо курка кудахче, сім'я руйнується. 암닭이 울면 집안이 망한다 [ямтальгі ульмьон джібані манханда]. На тему нерівності жінки в сім'ї багато приказок у росіян. Скажімо, «Бабина дорога — від печі до порога», «Куриця не птах, баба — не людина». У корейській сім'ї жінка була закабалена ще більше. Вона мала жити на своїй половині і не казати обличчя чужим чоловікам.

Не мала права сидіти за одним обіднім столом з главою сім'ї: прислуживши йому, вона вгамовувала їжу в кутку кухні. Її і по імені-то не звали — дружина такого, або «домашня людина» такого, або мати такого. Звичайно, якщо ця безсловесна істота раптом починала нарікати, це сприймалося як аварія непорушних підвалин. Сьогодні, коли, в багатьох сім'ях панує жінка, така приказка з вуст чоловіка може спричинити дзвінкий ляпас.

Він чесний як міністр Хванг. 깨끗하기가 황희 정승 [кегитхагіга Хван Хі чонсин]. Хванг Хі, міністр суду династії Лі, уславився тим, що ніколи не брав

хабарів. І жив так скромно, що, кажуть, його дружина й дочка мала одну вихідну спідницю на двох. На воротах його будинку висіли тухла курка і рулон шовку, що згнив, на якому були накреслені імена хабарників. На повчання, так би мовити, безбожним відвідувачам. Тому будь-який чиновник може пишатися, якщо його порівнюють із непідкупним міністром.

Але слабка людина. Ось притча про двох друзів, які поклялися ніколи не давати хабара, щоб влаштуватися на тепле місце. Минали роки, і один із них не витримав і пішов у будинок високопосадовця з хабарем. Йому назустріч вийшов секретар, щоб прийняти винагороду. То був його друг.

Солом'яна людина. *옹고집* [онго джіп]. В «Історії Онго Джіп» головний герой погано поводить себе зі своєю хворою матір'ю, із сім'єю. Що взяти з людини, коли вона навіть ченця, що прийшла за милостиною до його будинку, всіляко ображає і проганяє.

Монах, звісно, був простим служителем релігії. Щоб покарати негідного сина та жорстокого чоловіка, він робить із рисової соломи опудало та вдихає в нього життя. Зрозуміло, що солом'яна людина, як дві краплі води, схожа на нашого героя. Він приходить у його будинок, виганяє справжнього господаря і починає щасливо жити з його дружиною, плодячи дітей та наживаючи багатство. А негативний герой, з лишком сьорбнувши горя і поневірянь, зрозуміє, зрештою, що таке співчуття, доброта і жалість. І чернець, зглянувшись над ним, дає йому талісман, побачивши якого солом'яна людина та її діти зникають. Зрозуміло, що надалі це був добрий син, ніжний чоловік і добрий батько, про якого ніяк не скажеш, що він схожий на Онго Джіпх.

Злодій-кишеньковий злодій — *소매치기* [сомечхігі] [29].

Традиційне корейське чоловіче вбрання «ханбок» мало широкі рукави (some), що нагадують мішок під дзьобом пелікану. Об'ємні рукави служили як кишені, де люди носили гроші, віяло та інші предмети побуту. Звичайно, вони стали об'єктом полювання для злодюжок, яких у Кореї правильніше було б назвати злодій-рукавник.

Але була ще одна «гідність» у широких рукавів. Туди можна було швидко та непомітно сховати хабар. Не випадково наприкінці 19-го століття, коли хабарництво досягло небувалих розмірів, одним із заходів боротьби з ним став указ, який велів усім чиновникам підрізати рукави. Отже, сьогодні звання «сомечіги» заслуговують саме на хабарників.

Наступним прислів'ям є «Гризе насіння гарбуза за його спиною» — 뒤에서 호박씨 깎다 [твіесо хопакці канда]. Дану фразему можна зустріти корейській казці про бідолашного «янбаніна», який цілими днями вчився. У хаті хоч кулею покати. Дружина за його спиною тихо гризе насіння гарбуза, щоб хоч якось угамувати голод. Помітивши це, глава сім'ї, ковтаючи сльози, ще більш старанно схиляє голову над книгою.

І, зрештою, він складає державний іспит і досягає успіху. Саме про таких кажуть, що «він із тих, чия дружина гризла за його спиною насіння». Найвищий ступінь похвали працьовитості та старанності.

«Крик сороки – до добрих новин» – 까치가 울면 좋은 소식 있다 [качхіга ульмьон чоин сосік ітта] [29] можна зустріти у казці, за сюжетом якої король виправив у вигнання мудрого наставника на пустельний острів Чеджу, де опальний дворянин прожив десять років у злиднях і самоті. Раптом одного разу на подвір'я його будинку залетіла сорока і прострекотала три рази (три — щаслива кількість у Кореї).

І того ж дня до берега причалило судно з добрими новинами. Старий король усунутий, а новий жити не може без мудрого наставника. Вже на кораблі колишній засланець побачив сороку, що сиділа на щоглі. З того часу корейці вважають, що ранковий стрекот сороки у дворі будинку — до добрих гостей або хороших новин. Не випадково цей птах є талісманом корейської поштової служби.

«Врятував потопаючого, а він потребує ще й багажу» — 물에 빠진 놈 구해주니 보따리 내놓으라 한다 [муре паджін ном кухеджуні поттарі неноира ханда]. Тут одразу згадується відома притча про те, як людина врятувала тигра. Одного разу смугастий хижак потрапив у яму, і людина, яка проходить повз нього,

врятувала його. Тигр замість подяки вирішив з'їсти рятівника. Людина, звичайно, обомліла і почала умовляти людожера.

Тут повз пробігала лисиця і вирішила розсудити їх. «Одне не зрозумію, як така слабка людина могла витягнути такого великого тигра?» — наївно спитала. «Як, як? — забурчав тигр. — А ось так!». Він кинувся до ями і крикнув: «Давай, витягай!». Чоловік смикнувся був, але лисиця вчасно зупинила його. На світі багато невдячних людей, але благородних — більше. Людей, які, не замислюючись, кидаються на допомогу людині, яка потрапила в біду.

«Навіть собаку не б'ють під час їжі» — 밥 먹을 때는 개도 안 건드린다 [пап могиль тенин кедо ан кодирінда] [28]. Прийом їжі у корейців з давніх-давен був дією серйозною, неприпустимою з балаканею. Батьку сімейства їжу подавали на окремому столику, і доки він не приступав до трапези, ніхто не наважувався торкнутися паличок. Він мовчав і всі мовчали. Але до порушника порядку ніколи не вживали заходів фізичного впливу. На відміну, скажімо, від росіян, коли любителя тягати м'ясо без черги били по лобі дерев'яною ложкою.

Взагалі у образних словосполученнях багатьох народів у тій чи іншій ролі часто виступає одна риса людини, як крайній ступінь неможливості (чи жорстокості) якогось вчинку. Наприклад: «У таку погоду добрий господар навіть собаку не випустить у двір».

2.2. Приказки як складова корейської казки

Білі брови. 백미 [пенмі]. Людину з бровами, білими як крейду, вважають надзвичайно талановитою. Є така китайська легенда. В одній родині народилося п'ять синів. У старшого були якраз білі брови, і його назвали Пек Мі. Він зробив блискучу кар'єру та став міністром.

Його молодший брат Ма Сок пішов військовою лінією, домігся звання генерала. Але під час війни він завинив, і міністр був зобов'язаний стратити його.

Міністр плакав, але виконав свій обов'язок. Сьогодні той чи інший начальник, змушений звільнити свого коханого співробітника, сумно розводить руками і шепоче: «Плачу подібно до Пек Мі». І всім стає ясно, про що йдеться.

Він міг би продати навіть воду річки Тедонг. 대동강물도 팔아 먹을 사람 [тетонганмульдо пхара могиль сарам]. Цей вислів прийшов з легенди про проноза Кім Сон Далі. Якось він дізнався, що багатий і дуже жадібний торговець із Сеула має відвідати Пхеньян. Хитрий шахрай пішов до річки Тедонг, яка протікала через місто, і почастивав випивкою водоносів.

Потім роздав їм монети, щоб вони розіграли сцену, ніби сплачують Сон Далю за вичерпану воду. Побачивши це, жадібний багатій загорівся бажанням купити річку. Проноза, звичайно, поламався на вигляд і потім погодився [29].

У всі часи в різних країнах були шахраї, які прославилися своїми чудовими аферами. Француз Віктор Люстіг по праву вважається одним із найталановитіших шахраїв з усіх, що коли-небудь жили на світі. Він нескінченно винаходив афери, мав 45 псевдонімів та вільно володів п'ятьма мовами. Найграндіознішою аферою Люстіга був продаж Ейфелевої вежі. Причому він це зробив двічі. Ну, а для тих, кого обманюють, є такий американський вислів — «Йому можна продати навіть Бруклінський міст».

Містер Пьон Кан Се — 변강쇠.

Йдеться про корейського Дон Жуана. Але на відміну від іспанського ідальго Пьон Кан Се був альфонсом. Непристойна народна казка будується на вражаючій сексуальній витривалості цього любителя жінок. Але доля приготувала йому сумну долю. Так вийшло, що він опинився з однією жінкою на ім'я Онг Не в глухому гірському селі. Він лінивий, вона ще більше лінива, він підступний, вона ще більш підступна.

І ось замість того, що заготовляти дрова в лісі Пьон Кан Се почав тягати на розпалювання дерев'яні стовпи із зображеннями тотема мешканців цього села. Звісно, їхній родоначальник, який має магичний владою, не залишив це неподобство

безкарним. Він покарав його болісною смертю, про що кожного разу нагадувало вимовлене на чиюсь адресу ім'я нечестивця.

Але з часом, як це часто буває, трагічна доля Пьон Кан Се забулася і на перший план вийшли талант цієї людини спокушати жінок і бути невтомним у любовних втіхах.

Думаю, жоден чоловік не образиться, якщо сьогодні його «обізвуть» Пьон Кан Се.

Наступна приказка 불가사리가 쇠 먹듯 한다 [булькасаріга све моктит ханда] — «їсть, як поїдач металу Булькасарі».

Століття тому, до кінця правління династії Коре якась вдова займалася шиттям, коли побачила маленьку схожу на жука істоту, яка повзла по тканині. Наткнувшись на голку, дивна істота просто проковтнула її. Здивована вдова підкинула іншу голку, але й вона зникла в череві. На цьому істота не зупинилася, вона поїла все, що було зроблено з металу — ложки, латунний посуд, петлі дверей, мотику, сокиру і навіть бронзовий нічний горщик вдови.

І з кожною порцією їжі воно зростало, видозмінювалося, поки не перетворилося на монстра. Він чимось нагадував ведмедя, але мав голову тигра, замість пащі — хобот слона, опуклі очі були явно від буйвола, лапи — лева і хвіст від корови.

Викликані солдати спробували вбити чудовище, але списи, стріли та мечі відскакували від нього чи зникали у його пащі. Тоді в монстра вистрілили з катапульти, але монстр проковтнув вогненну кулю, і відразу відригнув її жарким полум'ям. Звідси народилася назва «булькасарі» (астероїд), що буквально означає «вогняне тіло».

У розпал битви казна-звідки з'явився буддійський чернець з довгою палицею. Помітивши його, монстр відразу підібгав хвіст і опустив очі. А отримавши по спині удар палицею від ченця, моментально розсипався, залишивши замість себе купу з'єдених металевих виробів — голки, ложки, посуд та інше. Світ відновився, але

легенда свідчить, що буйство саме цієї істоти стало причиною чвар і розпаду династії Коре.

Ось чому сьогодні людей, які люблять брати участь у різних заворушеннях і примудряються відразу розсіятися, щоб уникнути покарання, корейці називають — «булькасарі».

Ненависна вічно буркотлива свекруха, але ще більш ненависна її союзниця — попелиця. 나무라는 시어머니보다 편 드는 시누이가 더 밍다 [наму щіомініпода пхьон тинин щінуіга то міпта] [28].

Це прислів'я відбивають труднощі життя корейських жінок у минулому. Усі колись виходили заміж і починали жити у хаті чоловіка. Добре, якщо свекруха трапилася розумна, добра. А якщо ні, то життя молодої жінки перетворюється на пекло.

Як не намагайся — одна лайка. А тут ще й золовка постійно встряє, допомагаючи матері гнобити невістку. Ну, гаразд свекруха, сама, мабуть, у молодості натерпілася, от і відіграється. Але як терпіти гавкання цієї попелюшки? Ось чому вона ненависніша за свекруху.

Таким чином, у корейській мові можна зустріти значну кількість фразеологічних одиниць, котрі досить дотепно розміщені в усній народній творчості — казках та можуть репрезентувати як якості людей, так і їхні страхи чи інші проблеми.

Висновки до Розділу 2

Отже, можна зробити висновок, що прислів'я для корейців є дуже важливою складовою їхньої культури і традицій. В корейських казках можна побачити глибину народної мудрості та філософії корейського народу. У данному розділі на прикладах вибраних фразеологічних одиниць за допомогою контекстуального методу ми змогли проаналізувати причини їх виникнення. Ми зрозуміли, що вони відображають етику та мораль, які так важливі для корейського народу. За допомогою прислів'їв та приказок можна коротко і, що головне, влучно передати свою думку, надаючи своїй мові яскравості та калориту.

У корейській мові можна зустріти значну кількість фразеологічних одиниць, котрі досить дотепно розміщені в усній народній творчості — казках та можуть репрезентувати як якості людей, так і їхні страхи чи інші проблеми. Звичайно, використання прислів'їв зустрічається не лише у казках, а й у повсякденному житті і є ефективним інструментом для передачі мудрих настанов і вчинення правильних виборів.

Ми дійшли до висновку, що приказки або прислів'я корейського народу відображають такі важливі теми, як сімейні цінності, дружба, відданість, розумність та настанови до правильної поведінки. У казках вони використовуються дещо гіпербалізовано для підсилення історії та зроблення її більш запам'ятовувальною, а також нагадуванням дітям цінних життєвих норм, однак не втрачають своєї значущості та актуальності.

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання прислів'я та приказки як об'єкт фразеології в корейських казках ми можемо зробити висновки, що сучасна фразеологія також вивчає специфіку фразеологізмів. Зокрема, фразеологізмами (фразеологічні одиниці) прийнято вважати стійкі формування, які функціонують в системі мови у формі одного слова, оскільки в його основу закладене єдине семантичне значення.

З першого розділу ми зрозуміли, що під поняттям фразеологізму прийнято трактувати лексико-граматичну єдність двох чи більше слів, граматично організованих у вигляді словосполучення, сполучення слів чи речення, що має специфічне значення і постійний, відтворюваний за традицією склад компонентів, які втратили лексичну самостійність.

До групи ознак фразеологізмів можна віднести зовнішні (форма виразів) та внутрішні (відповідність між формою та думкою).

Ми дізнались, що корейські фразеологізми на думку різних авторів поділяються на різні типи, але серед тих, що найчастіше збігаються можна виділити питома корейські (고유어계 관용구), фразеологізми китайського походження (한자어계 관용구) та запозичені фразеологізми (외래어 관용 표현).

Ми дослідили фразеологізми у працях різних науковців, які були зацікавлені у даній проблемі, та виокремили їх здобутки. Нам стали відомі імена науковців, яким належить величезна заслуга у розвитку фразеології як науки: Кім Джон Тек (김종택), Кім Мун Чхан (김문창), І Дже Ін (이재인), Ян Дон Хві (양동희), Хван Хві Йон (황희영), Сон Нак Пом (손낙범), Кім Гю Шін (김규신), Ім Кьон Сун (임경순) та багато інших.

У другому розділі ми поринали у контекст виокремлених прислів'їв та приказок, за допомогою чого нам стали зрозумілими передумови та причини

виникнення їх. На прикладах розглянули ситуації використання їх у повсякденному мовленні, а також знайшли аналоги в українській мові.

У цій роботі ми дійшли до висновку, що у корейських казках, як і в казках будь-якого з народів світу, можна зустріти значну кількість прислів'їв і приказок, які є невід'ємним компонентом. У цих сталих виразах відображається культура та устрій життя корейців. При детальному аналізі для нас стає зрозумілішим менталітет країни: що у них вважається за гарні риси, а що за погані. Отже, вивчення корейських фразеологізмів за допомогою казок допомагає у спілкуванні та розумінні мови та культури народу. Однак, враховуючи те, що стійкі вирази — це переосмислена мудрість поколінь, що влучно поєднана декількома словами, ми можемо перейняти її у своє повсякденне життя.

초록

코스 작업의 주제 : 한국 동화 속 어법의 대상으로서의 잠언과 속담이다. 연구의 대상은 한국어의 어구학적 단위이다. 연구 대상은 한국 동화 속 속담, 속담이다. 이 과정의 목표는 한국 동화에서 어법의 대상인 속담과 속담을 연구하는 것이다. 본 연구를 수행함에 있어 문제주제적, 서술적, 어구적 식별, 서지적 연구방법 등의 연구방법을 사용하였다. 관용어구는 국가의 정신, 세계관, 문화가 항상 존재하는 표현이다. 언어는 정신의 특별한 코드이며, 인코딩 및 디코딩의 메커니즘과 법칙은 세대에서 세대로 전달된다. 국가의 역사적, 문화적, 영적 및 도덕적 발전 경험은 어구 단위를 구성하는 개념 체계로 인코딩된다. 문화의 "언어"의 표시로 작용하는 문구 학은 민족 집단의 문화적 자의식을 표현할뿐만 아니라 형성한다. 최근 수십 년 동안 언어학자들은 한편으로는 언어의 가장 다양한 체계적 연결을 분석하고 다른 한편으로는 국가적 특징의 일반 및 특정 특징을 식별하기 위해 연구 중인 언어 화자의 문화 특성이다. 오늘날 언어의 어구 구성에는 속담, 속담, 구어체가 포함되어 있어 한국어를 더욱 선율적으로 만들고 본 연구의 흥미롭고 관련 있는 주제다. 본 연구의 주요 목적은 속담과 속담이 한국의 문화와 언어에 매우 중요한 한국 동화 속 등장인물의 줄거리, 행동, 행동 이해에 어떤 영향을 미치는지 알아보는 것이다. 이 작업은 한국과 우크라이나 문화에서 속담과 속담 사용의 차이점과 유사점을 조사한다. 이러한 어구 단위가 사용되는 대중 동화에 대한 분석도 수행된다. 동화의 영웅 형성과 도덕적 가치 전달에서 그들의 역할을 연구했다. 분석을 바탕으로 어법의 맥락에서 속담 연구의 중요성과 다른 국가의 문화적 고정 관념 형성에 대한 역할에 대한 결론이 도출되었다. 이 작품은 또한 한국 동화에서 가장 흔한 속담과 속담의 예를 제공하고 이를 우크라이나어와 비교한다. 연구 결과는 비교

언어학자, 문화 과학자 및 문화-언어 관계에 관심이 있는 모든 사람에게 유용할 수 있다.

키워드: 한국 동화 속 속담과 속담, 한국 동화의 어법적 측면, 한국 동화 속 속담과 격언의 활용, 한국 동화 속 속담의 기능, 속담을 통한 한국 동화 속 보편적인 인간의 가치와 도덕 원리, 어법적 관점에서 본 한국 동화 속 속담 연구, 한국 동화 속 속담과 격언의 의미론, 한국 문화 속 속담 사용의 특징.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алефіренко, М.Ф. (1987). Теоретичні питання фразеології. Харків: Вища школа.
2. Алефіренко, М. Ф. (2004). Фразеологізм. *Українська мова: Енциклопедія*. Київ: Вид-во “Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана.
3. Бабич Н.Д. (2001) Фразеологія української мови: навчальний посібник.
4. Бечко Я.В. (2014) Проблема взаємовідношення між цілісним значенням фразем і значенням їх компонентів. *Наукові записки*. Випуск 129 Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 210-211.
5. Білоноженко В.М. (1984) Київ: Наукова думка.
6. Білоноженко В.М., Гнатюк І.С. (1989) Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів. Київ: Наук. думка.
7. Білоноженко В.М. (1989). Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів. Київ: Наукова думка.
8. Булаховський Л.А. (1959) Нариси з загального мовознавства. Київ: Радянська школа.
9. Васильчук Л.Ф. (2009) *Німецькі фразеологізми-деривати в лексикографічній інтерпретації* (Автореф. дис. філол. Наук). Київ: КНЛУ.
10. Васильчук Л.Ф. (2011) Структурно-семантичні трансформації німецьких фразеологічних одиниць. *Нова філологія*, №46, 86–90.
11. Водяна Л.В. (2019) Прислів'я та приказки як першоджерело правового звичаю німецької родини. «*Young Scientist*», №1(65), 101-103.
12. Гнатюк І.С. (1981) Деякі особливості використання фразеологізмів у мові сучасної художньої прози. *Укр. мова і літ. в шк*, №9, 62–64.

13. Давиденко О.В. (2004) Класифікація корейських прислів'їв і приказок за типами паремії. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури*, №9, 8–10.
14. Денисенко С.Н. (2010) Концепт мовної картини світу в сучасних дослідженнях фразеології. *Вісник Житомирського державного університету ім. Івана Франка*, №51, 3–6.
15. Жила В. (2014) Основні джерела походження корейських фразеологізмів. *Східні мови та літератури*, №1, 12-16.
16. Жила В. (2011) Фразеологічні одиниці та прислів'я як об'єкт лінгвістичних досліджень у корейській мові. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*, Вип.54, 217-224.
17. Караванський С. Й. (2009) Секрети української мови. Львів: БаК.
18. Клименко Н. Ф. (2008) Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго.
19. Лім Су. (2003) Золоті слова корейського народу. СПб.: Изд-во СПбГУ.
20. Лобач В.В. (2004) Національна специфіка фразеологізмів корейської мови, містять номінації, що позначають частини тіла. *Сучасні краєзнавчі дослідження в Далекосхідному державному університеті*. №2. 102
21. Мацьків П. Семантичний обшир лексеми віра: словниково-діахронний та фразеологічний аспекти. URL: http://dspu.edu.ua/filol_gum/wp-content/uploads/2016/04/2016-29
22. Медведєв Ф. (1978) Українська фразеологія: Чому ми так говоримо. Харків: Вища школа.
23. Ужченко В.Д. (1994) *Історико-лінгвістичний аспект формування української фразеології* (Атореф. дис. докт. філол. Наук). Дніпропетровськ.
24. 강현화 (2005) 숙어표현의 사전처리 문제에 관하여. 연세어문학. — 173–183 쪽
25. 두전하 (2011), '고유어계 관용구와 한자어계 관용구의 비교 연구',

26. 묘춘매 (2008), '한국 한자어 관용 표현의 유형 연구', 강원대학교 박사학위논문.
27. 문금현 (1998) 국어의 관용 표현 연구, 서울대학교 박사학위논문
28. 문금현 (1999), '국어의 관용 표현 연구', 서울: 태학사.
29. 박명아 (2000) 국어 신체어 관련 관용표현 연구. 충남대학교 교육대학원 국어교육 전공. - 59 쪽.
30. 박세영. - 관용어와 속담의 특성. - 서울. - 273-306 쪽
31. 박영준 (2007), 최경봉. 관용어 사전. 서울.
32. 인하대학교 석사학위논문.
33. 하태홍 (1967) 한국 속담, 서울
34. 향징야 (2008), 한중 관용어의 표현 양상과 내포 문화 비교. 서울